

ENRIC-CRISTÒFOL RICART

GRAVADOR AL BOIX

N el renaixement artístic de Catalunya, el nom d'Enric-Cristòfol Ricart representa el desenvolupament del gravat al boix.

No estem solament en una època en que són ufaneses les arts pures nostrades; hem obtingut també una vasta producció en les arts decoratives. La creació de l'Escola dels Bells Oficis, sots la sàvia direcció del pedagog Francesc Galí, ha contribuït en gran manera a aital resultat. D'aquesta E. S. dels B. O. ne fou deixeble Enric-Cristòfol Ricart. De les ensenyances en ella rebudes li ha quedat un exemplar amor a l'ofici en el conreu del gravat al boix, una de ses ocupacions més predilectes. Perquè, tant com a gravador, podríem considerar an En Ricart com a pintor d'una infantilitat intel·ligent, però preferim, en aquesta ocasió, limitar-nos a situar al nostre amic dins el camp de la xilografia que aquí, en la nostra terra, s'havia per complet abandonat.

Hem visitat an En Ricart en el

seu taller amb l'objecte de demanar-li boixos per a reproduir en la REVISTA DEL CENTRE DE LECTURA, publicació d'esperit obert a totes les innovacions modernes. El taller

Enric-C. Ricart : Vinyeta al·legòrica de la pau

d'En Ricart és un taller d'artista d'avençada. Pengen dels panys de paret blancs, dibuixos i pintures dels nostres més ardits artistes; els noms de Carles, Cabanyes, Benet, Miró, Espinal, Mercader, Torres-García, que's llegeixen en les obres que'l decoren, tenen

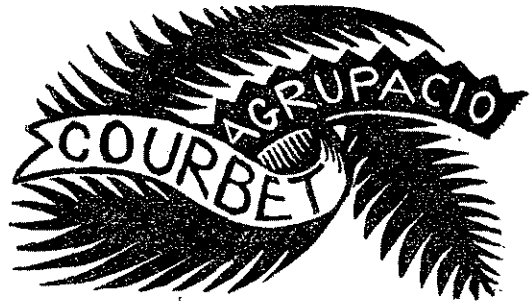
l'agradable companyia d'unes reproduccions selectes dels grans mestres del moviment francès del darrer segle—els Ingres, David, Renoir i Degas—i dels inoblidables grans renaixentistes Botticelli i Fra Angelico. Com pot veure's

Enric-C. Ricart : Ex-libris

no és En Ricart un artista de moderna intransigència. Ell té una sensibilitat molt dúctil que li permet conèixer les bel·leses de l'art de cada època, encara que senti gran satisfacció per haver nascut en l'època actual. D'actualitat i de tradició és feta la seva obra de boixista. Tota la conversa que amb ell havem tingut, respira el sentit d'aquesta frase. En tota cosa admira En Ricart les valors que pugui tenir: li és igual parlar d'En Dufy o d'En Vera, actuals gravadors francesos, com del barceloníssim ignorat Noguera que firmava les auques de les cases Bosch i Llorens de Barcelona. Tant l'art d'Epinal com el de la *Palma de Santa Catarina* i del *Bou de la Plaça Nova* renaix a Catalunya amb En

empleats a cà l'Hernando; ha viscut a Barcelona, i en aquelles *Funciones de Barcelona* tan conegudes, hi ha vist, com en lloc,

Eric-C. Ricart: Sagell de l'Agrupació Courbet

reflexat l'esperit de la ciutat... i del conjunt de les sensacions rebudes se n'ha enriquit considerablement. Mirades i remirades, les

Eric-C. Ricart: Fragment de l'Auca de la Festa Major

Ricart. La seva *Auca de la Festa Major* no fa cap mal paper entremig de les auques d'En Noguera, apreciand i tot la procedència noucentista. En Ricart s'ha delectat persistentment amb les auques d'Epinal; ha llegit amb fruïció les històries de Georquin, de Pellerin, de Pinot, dels grans artistes i dels grans artifexs de la vila dels Vosgues; ha penetrat en la vida madrilenya per les mostres eloqüents de la *Vida de un pobre pretendiente*, de *La Romeria de San Isidro en Madrid* i tantes altres obres d'insignes boixistes

auques dels nostres avis per força tenen d'influir en l'esperit sensible, per força seràn un orient del boixista actual. Però a l'hora d'obrar no és el sentit arqueològic el que deu imposar-se: és el personal temperament, és la influència de l'època, és la comarca on s'ha viscut i que s'adora çò que pot determinar el caient just de cada obra. I això ha fet En Ricart en els seus boixos.

Eric-C. Ricart: Il·lustració

*
*
*
Com que aquestes notes deurien tenir també un caràcter de lliçó, çò és: deurien despertar les ini-

ciatives de la joventut reusenca envers un desenrotllament general de la xilografia, tindrien de completar-se amb un estudi tècnic de l'art del gravador, que nosaltres difícilment hauríem encertat però que l'experiència del nostre amic boixista permet donar-ne idees clares com les que's contenen en l'article *El gravat a la fusta*, que a l'amabilitat d'En Ricart devem. Aquest article i les proves adjuntes que's reprodueixen—escollides entre la vasta producció del company Ricart—són treballs complementaris per a posar la mèl als llavis de tots aquells que sentin el més petit desig de fruit de les moltes excel·lències del conreu de la xilografia. Des de la marca particular de biblioteca (nota agradablement reposada), de la participació de ba-

Enric-C. Ricart : Il·lustració de Trenta poemes de Millàs Raurell

teig o casament i del segell d'agrupació artística (tan simple i decoratiu com aquest de la *Courbet*)—petites feines efímeres—

fins al treball llarg i raonat de l'*Auca de la Festa Major* (on tan encertadament ha sabut el seu autor concentrar-hi l'aroma

Enric-C. Ricart : Il·lustració de Trenta poemes de Millàs Raurell

popular) i les il·lustracions dels llibres *Aleluyas* del periodista madrileny Santiago Vinyardell i *Trenta Poemes* del poeta Millàs, una incansable activitat fa cercar al nostre amic noves formes de decoració, fecundes sempre de concepció realista i d'una ingènita agudesa que amb els anys i els estudis com més va més es depura. Obres encara inèdites, totes elles, plenes d'emotivitat i franca tècnica, son els ornaments per a programes de concert de l'*Associació de Música da Camera*, de Barcelona i les il·lustracions d'una nova i

acurada edició de *Carmen* de Marimée que publicarà la casa La Sirène, de París.

JOSEP F. RÁFOLS.

Enric-C. Ricart : Vinyeta decorativa